

2. Павленко С.О. Шляхи удосконалення правового регулювання протидії особам, віднесеним до категорії «злочинці в законі» в Україні // Науковий вісник Херсонського державного університету. 2016. Вип. 6. Т. 3. С. 73–79. (Серія «Юридичні науки»).
3. Головкін Б.М. Корислива насильницька злочинність в Україні: феномен, детермінація, запобігання : монографія. Харків : Право, 2011. 440 с.
4. Ткачук Т.А., Бодяков В.Н. Современные проблемы подготовки научных работников уголовно-исполнительной системы // Материалы Всероссийской научно-практической конференции «Уголовный процесс и криминалистика: теория, практика, дидактика (вопросы подготовки научнопедагогических кадров)», научно-практического семинара «Правовое положение участников стадии исполнения приговора», круглых столов «Гражданскоправовое обеспечение деятельности УИС», «Взаимодействие УИС с институтами гражданского общества: историко-правовые и теоретико-методологические аспекты». 2017. С. 35–40.

Никифорова О.А.,
Доцент кафедри криміналістики
та домедичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Вільхова К. Н.,
курсант 1 курсу, група ПД-031
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПОРЯДОК НАДАВАННЯ ДОМЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ПРИ ПІДОЗРІ ПЕРЕДОЗУВАННЯ ОПІОЇДАМИ

Передозування опіоїдними наркотиками достатньо поширене явище, яке може призвести до пригнічення дихання та, відповідно, смерті. За даними Державної служби статистики, у 2016 році в Україні “від розладів психіки та поведінки внаслідок вживання опіоїдів” загинули 42 людини. Управління ООН з наркотиків та злочинності також вказує на смертність українців від опіоїдів як одного з основних наркотиків.

Вступив в дію наказ Міністерства охорони здоров'я України «Про внесення змін до наказу Міністерства охорони здоров'я України від 16 червня 2014 року № 398» від 8 жовтня 2018 р. № 1833.

Наказом № 398 затверджено низку Порядків надання домедичної допомоги постраждалим від різних ситуацій .

Зокрема, до п. 1 Наказу додали новий пп. 29, яким затверджений новий «Порядок надання домедичної допомоги особам при підозрі на передозування опіоїдами».

Ознаками передозування опіоїдами є:

ускладнене/пригнічене дихання (дихання менш як 10 – 12 вдихів за хвилину) або зупинка дихання;

ослаблення або зникнення пульсу;

зниження рівня або втрата свідомості;

суттєве звуження очної зіниці (діаметр менш як 2 мм);

Під час надання домедичної допомоги необхідно:

-переконатись у відсутності небезпеки для себе, оточення та потерпілого;

-провести огляд особи, визначити притомна чи ні;

-викликати бригаду екстреної медичної допомоги;

-за потреби – зафіксувати постраждалого у стабільному положенні;

-якщо потерпілий непритомний, забезпечити прохідність верхніх дихальних шляхів;

-у разі блювання, судом або порушеного дихання повернути постраждалого на бік та за потреби очистити дихальні шляхи від блювотних мас та всього іншого;

-перевірити наявність дихання за допомогою прийому «чути, бачити, відчувати». Якщо виникли сумніви щодо дихання є – розпочати проведення серцево-легеневої реанімації;

-установити, чи є особа з підвищеним ризиком передозування опіоїдами.

за можливості уточнити, що саме та в якій кількості приймав постраждалий;

установити, чи є у особи ознаки, які вказують на передозування опіоїдами;

-у разі виявлення ознак підвищеного ризику передозування – застосувати налоксон;

-після введення налоксону продовжувати проводити серцево-легеневу реанімацію;

-якщо дихання та свідомість не відновилися протягом 3 – 5 хв. – повторно ввести антидот (налоксон);

-забезпечити постійний нагляд за потерпілим до приїзду бригади екстреної медичної допомоги.

Особами з підвищеним ризиком передозування опіоїдами є:

особи, які залежні від опіоїдів чи мають знижену толерантність;

особи, які застосовують опіоїди за призначенням;

особи, які застосовують опіоїди в комбінації зі снодійними та седативними речовинами;

особи, які застосовують опіоїди та мають тяжкі захворювання;

особи, які вживають наркотичні засоби шляхом ін'єкцій;

особи, які спільно проживають із залежними від опіоїдів;

Виникає питання, щодо можливості використання поліцейськими медичних препаратів, а саме налоксону. Це антидот, який може реально

врятувати життя постраждалому. Але за професійними обов'язками та за відсутності медичної освіти поліцейські не мають повноважень до здійснення медичних маніпуляцій. Тому знов виникає правова колізія, оскільки наразі в ст.18 п.4 Закону України «Про Національну поліцію» прописано, що поліцейські можуть здійснювати домедичну та медичну допомогу особам, які її потребують. Але курсанти та слухачі профільних навчальних закладів системи МВС не проходять відповідну підготовку з можливістю використовувати методів введення медичних препаратів в організм людини у критичних станах, оскільки це не передбачено Наказом МОЗ від 29.03.2017 № 346 «Про удосконалення підготовки з надання домедичної допомоги осіб, які не мають медичної освіти».

Бібліографічні посилання:

1. Наказ Міністерства охорони здоров'я України «Про внесення змін до наказу Міністерства охорони здоров'я України від 16 червня 2014 року № 398» від 8 жовтня 2018 р. № 1833.
2. Наказом МОЗ від 29.03.2017 № 346 «Про удосконалення підготовки з надання домедичної допомоги осіб, які не мають медичної освіти».

Петренко Сергій Петрович
викладач кафедри
спеціальної фізичної підготовки
Дніпропетровський державний
університету внутрішніх справ

НАГЛЯД ЗА СЛУЖБОВО-БОЙОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ СИЛ ОХОРОНИ ПРАВОПОРЯДКУ В УКРАЇНІ

Формування демократичної, соціальної, правової держави обумовлює докорінну зміну суспільних відносин на сучасному етапі розвитку України. Поступово оновлюються система норм права і методи функціонування державного апарату відповідно з головним принципом, проголошеним Конституцією України – верховенством права, і закріпленої в Основному законі найвищою цінністю - життя і здоров'я, честі і гідності, недоторканності і безпеки людини. [1]

Україна має досить розгалужену систему контролю. Надвідомчий контроль здійснюють державні органи загальної компетенції, відомчий контроль - вищі органи відомчої компетенції. В свою чергу існують спеціалізовані контролюючі органи міжвідомчої компетенції, створені для здійснення суто контрольних повноважень у певній сфері. Але на жаль, сьогодні не можна говорити про існування досконалої системи державного